

कलिः

प्रथमकालमारभ्य "हिजरि" इति प्रसिद्धो ह्ययनः प्रचलितः । अयन्तु चान्द्रमासेन परिगणितौ भवति । अतः प्रायशः सौरसप्ततन्वतितमवधैरेख्य शततमा वत्सरा भवेयुः ॥

पद्माश्रीकूर्ङ्गपञ्चशताधिकचतुःसहस्रपरिमितेषु कलेरतीताब्देषु (४५८५) सप्ताधिकचतुर्दशशतपरिमिते (१४००) च शकाब्दे प्रचरति फागुनोद्योगविंशदिवसे शुक्रवारे पूर्वार्धमायां भगवांश्चैतन्यदेवः प्रादुर्भव । अस्य जन्मदिनमारभ्य चैतन्याब्देः प्रचलितः ॥

अस्मिन् युगे धर्म एकपादः । अधर्मश्चतुष्यादः । आयुः शतवर्षाणि । अवतारः श्रीकृष्णः । तद्युगशेषे पापिनां विनाशाय भगवद्दशमावतारः कल्किर्भवति । तद्युगधर्मो यथा ।

"कलौ तु धर्मपादानां त्र्यंशोऽधर्महेतुभिः । अधमनैः क्षीयमाणो ह्यन्ते सोऽपि विनङ्गति ॥ तस्मिन् लुब्धा दुराचारा निर्दयाः शुक्लवैरिणः । दुर्भगा भूरितर्षाश्च शूद्रदासोत्तराः प्रजाः" ॥

"यदा मायान्तं तन्ना निद्रा हिंसा विषादनम् । शोकमोहौ भयं दैन्यं स कलिस्तामसः स्मृतः ॥

यस्मात् क्षुद्रदृशो मर्त्याः क्षुद्रभागा महाशनाः । कामिनो वित्तहीनाश्च खैरिणश्च स्त्रियोऽसतीः ॥ दस्युहृष्टा जनपदा वेदाः पाषण्डदूषिताः ।

राजानश्च प्रजाभक्ताः शिशोदरपरा द्विजाः ॥ अत्रता वटवोऽश्रौषा भिक्षवश्च कुटुम्बिनः ।

तपस्विनो ग्रामवासा न्यासिनो ह्यर्थोलुपाः ॥ ऋसकाया महाहारा बहूपत्या गतक्रियः ।

शत्रुत्वदुकभाविण्यश्चौर्यमायोहसाहसाः ॥ पण्ययिष्यन्ति वै क्षुद्राः किराटाः कुटकारिणः ।

अनापद्यपि संस्यन्ते वार्त्तां साधुजुगप्सिताम् ॥ पतिं त्वक्ष्यन्ति निर्दयं भव्या अप्यखिलोत्तमम् ।

भृत्वं विपन्नं पतयः कौणं शास्त्रापयस्विनीः ॥ पितृन् भ्रातृन् सुहृद्द्वेषातीन् हित्वा सौरतसौहृदाः ।

नगान्द्रश्यालसम्भवा दीनाः स्त्रियाः कलौ नराः ॥ शूद्राः प्रविश्याहीयन्ति तपोवेशोपजीविनः ।

धर्मं वक्ष्यन्त्यधर्मज्ञा अधिरुह्योत्तमासनम् ॥ नित्यमुद्दिप्रमनसो दुर्भिक्षकरकर्षिताः ।

निरन्ने भूतले राजद्रनादृष्टिभयातुराः ॥ वासोऽन्नपानशयनव्यवायस्नानभूषणैः ।

हीनाः पिशाचसन्दर्शा भविष्यन्ति कलौ प्रजाः ॥ कलौ काकिणिकेऽप्यर्थे विदृष्ट्य त्यक्तसौहृदाः ।

त्यक्ष्यन्ति हि प्रियां प्राणान् हिन्यन्ति स्वकानपि ॥ न रक्षिष्यन्ति मनुजाः स्वविरौ पितरावपि ।

पुत्रान् भार्याश्च कुलजां क्षुद्राः शिशोदरभराः ॥ कलौ न राजन् जगतां परं गुणं

त्रिलोकनाथानतपादपङ्कजम् । प्रायेण मर्त्या भगवन्तमच्युतं

यक्ष्यन्ति पाषण्डविभिन्नचेतसः" ॥ १ ॥

कलिस्तदोषविनाशोपायः । यथा, "यन्नामधेयं त्रियमाय च्यातुरः

पतन् स्वल्पं वा विवशो गृह्यन् प्रमान् । विमुक्तकर्म्मजल उच्यते गतिं

कलिः

प्राप्नोति यक्ष्यन्ति न तं कलौ जनाः । पुंसां कलिस्ततान् दोषान् द्रव्यदेशात्सम्भवान् । सर्वान् हरति चित्तस्थो भगवान् पुरुषोत्तमः ॥ अतः संकीर्त्तितो ध्यातः पूजितस्वाद्यतोऽपि वा । नृणां क्षिणोति भगवान् हृत्स्थो जन्मायुताशुभम् । यथा हेमि स्थितो बह्निर्दूर्वगो हन्ति धातुजम् । एवमात्मगतो विद्यार्थो गिनामशुभाशयम् ॥

विद्यातपःप्राणनिरोधमैत्री तीर्थाभिषेकप्रतदानजपैः । नात्यन्तशुद्धिं लभतेऽन्तरात्मा यथा हृदिस्थे भगवत्यनने ॥

तस्मात् सर्वान्मना राजन् हृदिस्थं कुरु केशवम् । त्रियमाशो ह्यवहितस्ततो याहि परं गतिम्" ॥ "कलेर्दोषनिधे राजन्नस्ति ह्येको महान् गुणः । कौर्त्तनादेव कृष्णस्य मुक्तसङ्गः परं ब्रजेत् ॥

द्वते यद्यायतो विष्णुं चैतायां यजतो मखे । दापरे परिचर्यायां कलौ तद्विरिकीर्त्तनात्" ॥

इति श्रीभागवते महापुराणे १२।३ अध्यायः ॥ * ॥ तद्युगशेषधर्माः यद्योक्तास्तत्रैव १२।१।३६-४७ ॥

"सौराष्ट्रावन्त्याभीराश्च शूरा अर्बुदमालवाः । प्रात्या द्विजा भविष्यन्ति शूद्रप्राया जनाधिपाः ॥

सिन्धोस्तटं चन्द्रभागां कान्तौ काशीरमण्डलम् । भोक्ष्यन्ति शूद्रा प्रात्याद्या स्त्रेष्वा अन्नक्षवर्चसः ॥

तुल्यकाला इमे राजन् स्त्रेष्वाप्रायाश्च भूभृतः । एतेऽधर्मान्तपराः फण्णुदास्तीप्रमन्यवः ॥

स्त्रीबालगोद्विजग्राश्च परदारधनादृताः । उदितान्तमितप्राया अल्पसत्वाल्पकायवः ॥

असंस्कृताः क्रियाहीना रजसा तमसा दृताः । प्रजास्ते भक्षयिष्यन्ति स्त्रेष्वा राजन्यरूपिणः ॥

तन्नास्ते जनपदास्तच्छीलाचारवादिनः । अन्योन्यतो राजभिश्च क्षयं यास्यन्ति पीडिताः" ॥

तत्रैव १२।२।१-२६ । "तत्क्षानुदिनं धर्मः सत्यं शौचं क्षमा दया । कालेन बलिना राजन् नङ्गाद्यायुर्वर्णं स्मृतिः ॥

विचमेव कलौ नृणां जन्माचारगुणोदयः । धर्मन्यायव्यवस्थायां कारणं बलमेव हि ॥

दाम्पत्येऽभिरुचिर्हेतुर्मायैव व्यवहारिके । स्त्रीत्वे पुंस्त्वे च हि रतिर्विप्रत्वे सूत्रमेव हि ॥

लिङ्गमेवाश्रमाख्यातावन्योन्यापत्तिकारणम् । अरत्या न्यायदीर्घस्यं पाण्डित्ये चापलं वचः ॥

अनाद्यतेवासाधुत्वे साधुत्वे दम्भ एव हि । स्त्रीकार एव चोदाहे खानमेव प्रसाधनम् ॥

दूरे वार्ययनं तीर्थं भावण्ये केशधारणम् । उदरभरता स्वार्थः सत्यत्वे धार्यमेव हि ॥

दास्ये कुटुम्बभरणं यशोऽर्थं धर्मं सेवनम् । एवं प्रजाभिर्दृष्टाभिराकीर्णो क्षितिमण्डले ॥

ब्रह्मविट्क्षत्रशूद्राणां यो बली भविता नृपः ॥ प्रजा हि लुब्धे राजन्येर्निर्दुष्टैर्दस्यधर्मभिः ॥

आच्छिन्नदरद्रविणा यास्यन्ति गिरिकाननम् । शकमूलासिवक्षीरपुष्पाद्यभोजनाः ॥

अनादृष्ट्या विनङ्गन्ति दुर्भिक्षकरपीडिताः ॥ शीतवाततपप्राड्डिहमेरुवोऽन्यतः प्रजाः ॥

कल्कि

क्षुत्तुड्भ्यां व्याधिभिश्चैव सन्तप्यन्ते च चिन्तया ॥ त्रिंशद्विंशतिवर्षाणि परमायुः कलौ नृणाम् ॥ क्षीयमाणेषु देहेषु देहिनां कलिदोषतः । वर्णाश्रमवतां धर्मं नष्टे वेदपथे नृणाम् ॥

पाषण्डप्रचुरे धर्मं दस्युप्रायेषु राजसु । चौर्यान्तदृष्टाहिंसानानादृष्टिषु वै नृषु ॥

शूद्रप्रायेषु बर्षेषु द्वागप्रायासु धेनुषु । गृहप्रायेष्वश्रमेषु यौनप्रायेषु बन्धुषु ॥

अनुप्रायास्त्रांघधीषु शमीप्रायेषु स्यान्धुषु । विद्युत्प्रायेषु मेघेषु शून्यप्रायेषु सद्गसु ॥

इत्थं कलौ गतप्राये जनेषु खरधर्मिषु । धर्मनाशाय सत्वेन भगवानवतरिष्यति" ॥

(देवगन्धर्वविशेषः । स तु कश्यपात् दत्तकन्यायां सुनौ जातः । यथा, महाभारते १।६५।४४ ।

"तथा शालिशिरा राजन् पर्जन्यश्च चतुर्दश । कलिः पञ्चदशस्त्वेयां नारदश्चैव षोडशः" ॥

शिवः । यथा महाभारते । १३।१७।७८ । "दम्भोह्यदम्भो वैदम्भो वश्यो वशकारः कलिः" ॥

कलिः, स्त्री, (कलयति ईदृशकाशतेऽङ्घ्रिघते वा कश् + ततः इन् ।) कल्कि । इति मेदिनी ॥

कल्किः, पुं, (कलो मन्दगम्भीरध्वनिरस्यास्ति । कल + मत्वर्थे ठन् ।) क्रौञ्चपक्षी । इति शब्द-रत्नावली ॥

कल्कि, स्त्री, (कलिवेव । स्वार्थे कन् टाप् च ।) अक्षुटितपुष्पम् । तत्पर्यायः । कोरकः २ । इत्य-मरः । २।४।१६ । कलिः ३ कलो ४ । कोरकम् ।

५ इति तट्टीका । (यथा, साहित्यदर्पणं ३।१६८ ।

"सुगधामजातरजसं कल्किनामकाले व्यर्थं कदर्थयसि किं नवमानिकायाः" ॥)

वीर्यामूजम् । इति हेमचन्द्रः ॥ पदसन्ततियुक्त-रचनाविशेषः । तद्विवरणम् यथा,—

"स्युर्महाकल्किारम्भे श्लोकास्तु युगशः स्मृताः । अन्यासां कल्किानान्तु भवन्त्येकैकशो हि ते ॥

पूर्त्तौ द्वौ कल्किामिस्तु विरुदास्तुल्यसङ्ख्याकाः" ॥ * ॥

कल्किालक्षणम् । "कला नाम भवेत्ताननियता पदसन्ततिः । कलाभिः कल्किा प्रोक्ता तद्देदाः षट् समीरिताः ।

कल्किा चण्डवृत्ताख्या दिगादिगण्यरुत्तका । तथा त्रिभङ्गी रत्ताख्या मध्या मित्रा च केवला" ॥

चण्डवृत्ते दशधा संयुक्तवर्णाः । "अत्र संयुक्तवर्णाणां नियमो दशधा च ते ।

मधुरं श्लिष्टविश्लिष्टशिथिलज्जादिनस्त्वमी । भिद्यन्ते ऋसदीर्घाभ्यां ते दर्शन्ते स्फुटं यथा ।

ऋसान्मधुरसंयोगः शङ्खशङ्खकिङ्कराः । तस्मात्सु श्लिष्टसंयुक्ता दर्पकपरिसर्पवत् ।

ततो विश्लिष्टसंयुक्ता भङ्गकल्याणचिह्नयः । तथा शिथिलसंयुक्ताः पश्य कश्यप वश्यवत् ।

प्रोक्ता ऋदियता मच्चं सच्चं गुच्चं प्रसङ्गवत् । गर्हादीन् ऋादिसंयुक्तभेदान् केचित् समूचिरे ।

दीर्घात्तुङ्गाकापायीं वाच्यं वैश्यश्च वाङ्मकम्" ॥

कलापरिमाणसूत्रम् ।